

I. J. C.

avantguarda

J. S. U.

Número 1

Butlletí interior de la J. S. U. de Lleida :: Surt quinzenalment

Març 1937

Lo que ens proposem

Aquest Butlletí companys tots de la Joventut, significa en primer lloc l'establiment d'un contacte més estret entre tots nosaltres. Representa que els militants rebin amb regularitat normes concretes de treball, orientació tàctica constant, línies generals de capacitació teòrica.

La tasca de la nostra organització augmenta ara la seva importància, que sempre ha estat d'un interès extraordinari. Tenim uns deures formidables en el front de combat i en la producció. A tot arreu la joventut ha d'ésser la avantguarda. Per això és necessari que després d'examinar els nostres defectes i els nostres encerts, ens fixem un camí d'actuació.

Fins ara la nostra acció s'ha caracteritzat per l'absència d'una consistència orgànica.

Es, doncs, un deure inexcusable impulsar el funcionament de les cel·lules, que són la base de tota la nostra feina. Els companys deuen incorporar-se amb el màxim d'entusiasme i procurar en tot moment que no tinguin un caire sectari, com abans, amb el fi de fer-les amples i agradables. No n'hi ha prou amb cotitzar i amb la participació a les desfilades, per a complir aquesta obligació de jove socialista unificat, és indispensable col·laborar a totes les tasques de la joventut. No podrem fer res si abans no hem estructurat aquests instruments permanents de treball i d'educació.

En aquest sentit, el Butlletí ha d'ésser també el reflexe de la vida, interna i externa, de la Joventut. Tots deuen llegir-lo íntegrament i en les reunions de cel·lules es discutiran els seus articles i l'aplicació de les consignes que es donen.

Volem començar una etapa feconda i dinàmica!

Tots els militants han de considerar-se soldats de la Joventut i el que no es tingui al seu lloc se'l tractarà com si fos un traïdor. Tenim la confiança de que la consciència antifeixista i progressiva de tots, en lloc de provocar mesures disciplinàries, permetrà una emulació que aprofitarà a tota la joventut. D'aquesta manera nosaltres contribuirem a l'aixafament del feixisme.

El jove socialista i el Sindicat

L'antifeixista i jove socialista unificat ha d'ésser un incansable lluitador en tots els moments, avui jorns de guerra, jorns de vitalitat per a tota la joventut. El jove socialista unificat té una obligació, un deure que no pot esquivar.

Per damunt de totes les coses, per damunt de tots els interessos, hi ha la necessitat de guanyar la guerra. Aquesta és una consigna de la nostra joventut. Doncs, ¿què hem de fer per assolir la victòria el més aviat possible? El jove juga el millor paper en aquest moviment. El Jove Socialista Unificat no ha de pensar en qualsevol cosa que no sigui la de guanyar la guerra.

En primer lloc: ha d'aprendre el maneig de les armes i la instrucció militar, puix que és el jove el qui fa la guerra.

Ha de propagar dintre del seu respectiu Sindicat una mentalitat de guerra. Ha de propugnar en ell que s'obligui a tots els militants de 18 a 40 anys a aprendre la instrucció militar i a fer fortificacions inexpugnables en defensa del nostre poble. Ha de procurar que el Sindicat destini el màxim d'esforços per a guanyar la guerra com a objectiu primordial fixat per la joventut Socialista Unificada de Catalunya.

Ha de crear els grups de xoc, no sols com a estímul, sinó com a rendiment de producció. A les fàbriques, al camp, al comerç, etc.

Tasca no menys important i que pot considerar-se paral·lela a la tasca de guerra és la d'assegurar o garantir la marxa del Sindicat, fent que la direcció estigui a mans de veritables militants i si pot ésser per militants de la Joventut o del Partit

S. U. la línia política del qual és la més justa.

Procurar captar-se els companys que per les circumstàncies conegudes es troben dintre el Sindicat amb indiferència al sentit de classe.

Anihilar els militants d'intenció antirevolucionària ingressats després del 19 de juliol i que intenten virar la direcció formidable portada segura des de molts anys amb un sentit de responsabilitat i de classe. Vetllant d'aquesta manera dintre dels Sindicats, la guerra serà guanyada i ensems es garantirà la revolució o el resultat automàtic de les coses, producte d'aquesta aferrissada guerra.

A la guerra moderna el Sindicat és qui juga la carta més important. Sabem que la guerra d'avui és guerra on té tanta importància l'avantguarda com la reraguarda. En un sentit tècnic gairebé hom arribarà a dir que és guerra en primer lloc de reraguarda, per ésser aquesta guerra caracteritzada en combats de resistència, on hi entra com a factor principal per a mantenir aquesta resistència el compte econòmic o bé la producció. Arribar a la conclusió que és la producció de la reraguarda, o sigui, la producció al camp i la indústria a la ciutat, que són les que decideixen la victòria.

Els Sindicats que són els qui mouen aquests mitjans de producció són les veritables trinxeres on s'estavella l'enemic, si es troba menys organitzat sindicalment.

Tots els joves socialistes unificats cal que propugnin per una producció intensa i millor per mitjà del Sindicat, òrgan exclusiu per al rendiment màxim del camp i de la indústria.

La manifestació del 20 de febrer

Organitzada per aquestes Joventuts Socialistes Unificades es celebrà el passat dia 20 de febrer una manifestació monstre pro-Exèrcit Popular Regular i Servei militar obligatòri, la qual sortint del nostre local social recorregué els principals carrers de la nostra ciutat fins a arribar a la Generalitat per a entregar al Comissari de la mateixa, camarada Vilà, unes conclusions en les que propugnàvem per l'Exèrcit regular popular, Servei militar obligatòri, Comandament únic i unitat sindical.

Van ésser previament invitats, totes les organitzacions polítiques i sindicals existents a la nostra localitat. Al arribar els manifestants a la Generalitat, el company Vilà els dirigí breus paraules admitint les conclusions presentades i exhortant a tots per a que l'unitat sindical i antifeixista sigui prompte una realitat.

Vàren fer us de la paraula, tot seguit, els representants de totes les organitzacions en el sentit d'estrenyer més les nostres relacions i juntar els nostres esforços en benefici comú.

Al acabar aquestes intervencions va continuar la manifestació fins al nostre estatge, on es va disoldre.

La caiguda de Màlaga fou un motiu poderós per a que tot el poble de Lleida respongués magníficament a la nostra crida. Ademés dels vint-i-cinc mil manifestants, nombrós públic presencià el pas de la mateixa pels carrers de la ciutat i es va escoltar amb creixent interès els discursos ràpits que alguns dels nostres companys vàren pronunciar durant el trajecte.

Podem afirmar, que la manifestació del dia 20 va ésser una prova palpable de que tot el poble antifeixista interpretà fielment les nostres consignes i veu en elles l'única manera de lliurar a la nostra terra dels invasors alemanys e italians.

Secretariat Administratiu

Ca insistir en a necessitat que hi ha que tots es militants de la Joventut cotitzin puntualment.

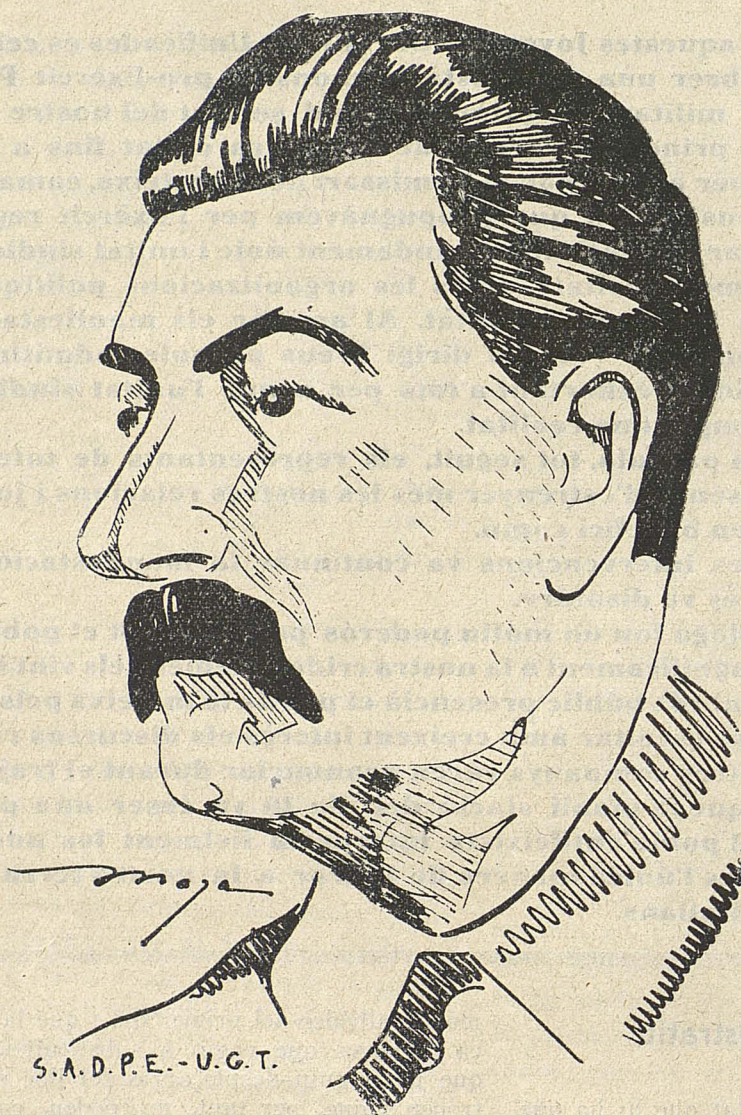
Tots sabem que és la font d'ingressos més grans amb què compta la Joventut i que si aquesta no es desenvolupa d'una manera regular i constant és natural que repercuteixin els seus efectes a l'organització interior.

Es aquest un deure de tot bon militant i que ningú sota cap pretext devem oblidar. Existeix, però, el cas dels companys que es troben actualment a les trinxeres que ro-

manen allí des del primer dia i que la manca de joves que vagin a substituir-los fa que no puguin desplaçar-se del lloc on es troben i que, per tant, no poden complir amb aquesta obligació. Sabem, però, quins són aquests companys i tan sols en aquest cas deixarem de sancionar les anormalitats en el pagament de les quotes.

Espèrem que sobre aquest punt no caldrà insistir novament i que tots aquells companys que els afecti l'exposat procuraran esmenar en el successiu aquesta falta i que sabran ésser dignes militants de la nostra Joventut.

Secretaria administrativa.

STALIN, el cap indiscutible del proletariat mundial, el campió de la lluita antifeixista.

La Joventut Socialista Unificada madrilenya dóna instrucció pre-militar a grans masses de la joventut.

Té 35.000 soldats al front.

Té Diaris i Butlletins.

Realitza un treball incansable de propaganda.

Té grups de xoc a les fàbriques.

La Joventut Socialista Unificada de Lleida, en aquestes hores crítiques, deu posar-se en peu de guerra, com varen fer-ho els nostres companys de Madrid el dia 7 de novembre de 1936!!

Normes generals per la constitució cel·lular

Es natural que nosaltres, Joventuts Socialistes Unificades, que seguim la línia traçada per la Internacional Jovenívola Comunista adoptem normes d'organització cel·lular però sense que tingui el caràcter secretari d'abans.

Una cèl·lula no és altra cosa que un grup de diversos companys que es reuneixen periòdicament per tal de discutir els acords i consignes llençades pels nostres Comitès locals i centrals, ensems que és la veritable escola on s'instrueixen políticament i es forgen els millors militants nostres i per a fixar el treball pràctic que s'ha de portar a terme.

Constitueixen la cèl·lula diversos secretariats, com són:

Secretari polític.

- » d'organització.
- » administratiu.
- » sindical i agrari.
- » d'agitació i propaganda.

Secretaria femenina.

En constituir-se una cèl·lula cal tenir en compte la proximitat del seu carrer, districte, fàbrica, etc. Nosaltres, en principi, som partidaris de les cèl·lules de treball, culturals, d'esbarjo, però tenint en compte que a Lleida no hi ha grans concentracions industrials sobretot, mitjançarem les cèl·lules de carrer amb les altres, sempre que sigui possible, donant preferència a les primeres.

El Secretari polític és el veritable responsable de la cèl·lula i el qui ha d'orientar políticament els components d'ella. Té el deure d'explicar i remarcar les consignes i la línia seguida per la nostra Joventut. Actua sempre de president a les reunions i fiscalitza i vigila l'actuació de tots els companys.

El Secretari d'organització actuarà de secretari a les reunions i tindrà al seu càrrec la custòdia de llibres, propostes, actes, etc

Cal remarcar l'extraordinària importància del secretari militar en aquests moments. Ha de procurar que cap dels integrants de la cèl·lula deixi d'incorporar-se a l'Exèrcit popular regular i fer que tots compleixin les consignes militars llençades per aquestes Joventuts.

Aquests són els secretariats de més importància dintre les cèl·lules.

Les tasques a realitzar per mitjà del treball cel·lular dintre les Joventuts és im-

Tots els joves deuen saber l'instrucció militar.

El maneig de les armes.

Impulsar i consignar la formació de l'Exèrcit popular regular.

Defensar a tot arreu el Servei militar obligatori i el Comanament únic.

Tractar com si fossin enemics als que sabotegen la unitat obrera i antifeixista, el Govern de la República i el Govern de la Generalitat.

Treballar per la construcció de trinxeres i refugis.

Tot aquell que en aquestes circumstàncies difícils no faci tot això és un traïdor.

En aquesta tasca els militants de la Joventut deuen ésser els primers.

mens. Aquest treball permetrà desemascarar tots aquells elements que aprofiten les circumstàncies actuals per infiltrar-se dintre les organitzacions la tasca dels quals solament té un objectiu: sembrar la discòrdia i facilitar així la victòria dels nostres enemics. Permetrà acabar també amb tots aquells cotitzants és a dir, amb tots aquells elements que creuen haver complert amb el seu deure passant una vegada cada mes pel secretariat administratiu.

Tots els companys, doncs, tenen el deure de treballar amb el major entusiasme al si de les cèl·lules.

(A la pròxima circular explicarem el treball que correspon als altres secretariats.)

Vosaltres, companyes de la Joventut teniu que substituir als joves, a les fàbriques i al camp quan s'implanti el Servei militar obligatori.

La lluita contra el feixisme us concedeix aquest lloc d'honor i teniu el deure d'ésser dignes d'ell.

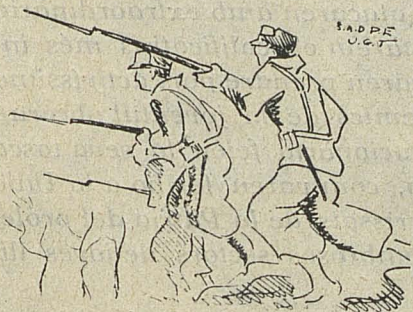
**LENIN,
nostre mestre, nostre exemple**

Pro "Komsomol"

Cal que totes les seccions recolleixin d'una manera activa, la consigna llançada per la Federació Nacional de J. S. U. de C. per la construcció d'un nou vaixell **KOMSOMOL**, en substitució d'aquell vaixell rus, que anava destinat als antifeixistes espanyols i que fou esfonsat pels vaixells pirates a les ordres del feixisme internacional, encarnats en Hitler i Mussolini. Es per això que tot el poble antifeixista té el deure de col·laborar en aquesta tasca magnífica.

Per aquest motiu cal que totes les seccions de les J. S. U. formin el més aviat possible Comitès «Pro-Komsomol», aquests Comitès estaran integrats per tots els partits polítics i Sindicats i Societats varies de caràcter progressiu que hi vulguin cooperar, particularment, es celebraran recaptés al carrer, a les fàbriques, als llocs de reunió, Balls, Cine, Futbol, etc., tots aquests beneficis seran destinats a la construcció del **KOMSOMOL**. Les quantitats recaudades seran entregades a la Joventut Socialista Unificada de Lleida, Avinguda de la República, 55.

Trifón Medrano, Zapirain i Rodríguez, dirigents de les Joventuts Socialistes Unificades, han mort en el seu lloc de combat

La guerra criminal desenrotllada pel feixisme internacional en estreta aliança amb els militars traidors està segant les vides més valuoses dels millors lluitadors de la joventut, dels més abnegats defensors de la nova generació que vol la independència nacional, la llibertat social, la cultura, l'esport, la més àmplia dignitat humana.

Ara, a Bilbao, han caigut Trifón Medrano, Agustí Zapirain i Lluís Rodríguez. Als noms gloriosos de Lina Odena, d'Andreu Martín, de López Raimundo, de Sánchez, i de tants altres, s'uneixen aquests que fan més gran el nostre odi contra els enemics del poble i més fort el desig de victòria.

Les Joventuts Socialistes Unificades han perdut amb la mort de Trifón Medrano, sobre tot, un cap estimadíssim, un home de ferro, un magnífic exemple viu de soldat de la llibertat.

La millor manera de recordar-los es defensant amb més energia que mai la unitat obrera i antifeixista, l'Exèrcit Popular Regular, per a expulsar en fi de la nostra terra l'imperialisme d'Alemanya i d'Itàlia.

Després de la pèrdua de Màlaga, davant del perill que hi ha al front d'Aragó, tot el que s'oposi d'una manera activa o passiva a l'Exèrcit popular regular és un agent del feixisme i el vostre deure és denunciar-lo als Tribunals Populars com veritables feixistes.

La Conferència Nacional de Joventuts Socialistes Unificades i els darrers esdeveniments

Quan va celebrar-se a València la Conferència Nacional de Joventuts Socialistes Unificades i va adoptar les conegudes conclusions, de cara a la guerra, no havia ocorregut encara la pèrdua de Màlaga, que tant fonament va conmovre a tot el poble. En aquesta data certs sectors ens atacaren amb extraordinària duresa i varen criticar les nostres consignes. Escoltàrem els qualificatius més injustos: menxevics, traidors, etc. En la campanya varen prendre part activíssima els trotskistes que ens acusàren de renegats, d'enemics de la joventut obrera i camperola. Amb aquesta demagògia contrarrevolucionària feien la seva tasca d'agents de Hitler i de Mussolini al nostre camp, com varen fer-ho a la Unió Soviètica els seus amics terroristes i enemics aferrissats de la Pàtria del proletariat. Per incomprensió també s'hi oposàren nombrosos sectors de joves llibertaris.

Què demanàven els 250.000 joves d'Espanya, de Catalunya, d'Euzkadi?

Tot el poder per al Govern de la República, Exèrcit Popular, Servei militar obligatori, Comandament únic, anihilament dels incontrolats, respecte a la pagesia.

Avui, sobre tot en el que es refereix a les consignes militars, ningú dubta de que són encertades. Les altres són combatudes hipòcritament perquè no tenen la valentia de fer-ho de manera pública.

Tenim raó. La tenim ara més que mai. Defensàvem amb visió clara els interessos de la joventut, interpretàvem els desitjos dels joves de la ciutat i del camp, dels braus lluitadors de les trinxeres, que fan veritat la frase de la nostra cançó «Jove Guardia»

Avui té més actualitat que mai la formació de l'aliança nacional de la joventut espanyola contra els invasors, perquè es la garantia de que es faci el servei militar obligatori per mitjà d'un front amplíssim de lluita, d'una aplicació amplíssima de la unitat jovenil.

Aliança amb els joves nacionalistes catalans, amb els republicans, amb els llibertaris, amb les grans masses juvenils que són els grups esportius, els centres culturals i d'esbarjo. Tasca de persuasió amb els joves honorats de la Joventut Comunista Ibèrica perquè compreguin la traïció dels seus dirigents, la catàstrofica línia política que significa la desfeta total i que nosaltres hem d'aclarir.

Vivim moments d'un gran perill en que les hores poden ésser el triomf o l'anihilament. Tenim que treballar amb rapidesa i entusiasme.

L'esdevenidor pertany a la joventut si aquesta sap conquerir-lo. Si no ho fem així tindrem la mort, l'esclavatge, la misèria, l'opresió sota els peus dels colonitzadors alemanys i italians.

TOTA LA JOVENTUT, A LES ARMES!!